

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 5 • December 2023 • 8ste jaargang

ADVENTSMEDITATIE

De Ster

'Er zal een ster voortgaan uit Jakob.'

Numeri 24:17b

Er zijn vele sterren in deze wereld. In de wereld van sport, muziek, etc. zijn er mensen die er uit springen. Ze hebben talent gekregen. Fans willen het weten ook. Tot in het absurde toe! Over welke ster spreekt Bileam? Het is een heel bijzondere ster die Bileam ons mag aanwijzen. Een ster waarin onze sterren verblinken moeten. En toch, een ster waardoor ons verloren leven weer mag blinken en schitteren. Bileam heeft een apart beroep. Hij is een profeet van de duivel. In het bijzonder wordt hij gevreesd om zijn vervloeking. Die vloek komt altijd uit. Nou, koning Balak van de Moabieten heeft juist zo'n man nodig. Hij wil het volk Israël door hem laten vervloeken. Lukt dat? Nee! Als de Heere voor is ... wie zal er dan tegen zijn? (Rom. 8:31). Bileam moet het volk Israël zegenen. Er zal een ster uit Jakob komen. Hij mag verkondigen dat een koning uit Israël eens de volken zal overwinnen. Israël zal regeren. We denken aan koning David en Salomo. Bileam zegt meer. Die ster blijft. Dat koninkrijk zal bestaan en de koning altijd regeren. Het kan niet anders of Bileam mag

hier al wijzen op de Heere Jezus Christus en Zijn (geestelijk) Koninkrijk. Zijn rijk en heerschappij zal geen einde hebben. Alle volkeren, alle mensen zullen zich eenmaal, te laat of door genade, moeten buigen voor deze Koning. Jezus Christus is een ster van formaat. Hij is dé ster. Die ster zagen de Wijzen uit het Oosten. De geboren Koning der Joden. We leven in de adventstijd. De Heere Jezus is in het menselijk vlees gekomen. Uit Jakob. De naam Jakob tekent ons aller leven. Bedrieger, iemand die een ander de hiel licht, of een hak zet. Iemand die de vader van de leugen van huis uit dient. In het Paradijs zijn wij allen van God afgefallen, moed- en vrijwillig. We zijn de duivel te voet gevallen. Vreselijke ontdekking wanneer je dat gaat zien in het licht van de waarheid van Gods Woord. In jezelf is die duisternis van Jakob! Wat is daarom deze profetie van Bileam een geweldige zegen, wat biedt ze uitzicht in de troosteloze wetenschap dat je zo'n Jakob bent. Bileam mag iets heel groots meedelen. Uit die Jakob zal een ster ópgaan.

Zoals u van ons gewend bent geven we in het laatste nummer van het jaar onzes Heeren 2023 aandacht aan de vier speciale gedenkdagen. Daarin ligt veel reden tot overdenking. We hopen dat het voor alle zieken en eenzamen onderwijzend en bemoedigend mag zijn. De feestdagen kunnen iets weemoedigs hebben. Als we die dagen moeten doorbrengen terwijl je een geliefde mist. Of je hebt geen innerlijke band met de heilsfeiten en kunt eigenlijk niet meezingen. Maak alles maar aan de HEERE bekend! En lees de artikelen in dit nummer met een biddend hart. We wensen u allen voor de kerstdagen en de jaarwisseling de nabijheid van de HEERE toe. Voor het nieuwe jaar onzes HEEREN 2024 geve de HEERE Zijn zegen in voor- en tegenspoed. Deze wensen schrijven we neer namens alle bestuursleden en medewerkers!

Ds. J.P. Boiten

Zoals ook Jesaja met precies zo'n boodschap mag komen. Uit de afgehouwen tronk van Isaï. Waar geen goed woord meer over gezegd kan worden. Zo wilde de Heiland der wereld toch uit Jakob voortkomen. Wat een heerlijke zegen en troost bij deze ontdekking en belijdenis. Zo diep wilde de Heere Jezus in mijn vlees, in mijn zonden, in mijn verdoemelijkheid voor God afdalen. Uit Jakob, uit Israël, en tevens zullen de heidenen rijkelijk mogen delen in die heerlijke profetie. Er is hoop voor zondaren. Deze Ster, de Heere Jezus Christus, zorgt er nog dagelijks voor dat jongeren en ouderen alle glans om hen heen zien verbleken. Die Ster gaat nog steeds op in de bitterste duisternis van zelfkennis aan zonde en schuld. Deze gezegende

Heere en Heiland heeft zijn ster en glans op Golgotha laten verblinken, opdat mensen Zijn beeld weer gaan vertonen. Dan worden ze een licht. Zij zijn het niet! Maar door Zijn genade worden zij het wel! En dat geeft te zien. Jezelf verloochenen en Hem alleen volgen. Dat is het ware geloofsleven. Gerechtvaardigd en geheiligd slechts door en in deze Gezalfde van de Vader. Mogen we dat ook kennen, bezitten, toevallen, vanuit leven? Hij een Licht tot verlichting der heidenen. Hij gaat voorop en zondaren leren volgen. Door het licht dat Hij ontsteekt in je hart, leer je echte liefde tot God en je naaste. Het licht dat Christus brengt heeft alles te maken dat hierom de Heere Zijn aangezicht kan laten lichten in genade en vrede voor zondaren, die het elke nog inleven en belijden. Als U Uw licht laat schijnen, dan kan ik het ook laten schijnen, Heere. Dan gebeurt het ook. Waar Zijn licht in je leven aangaat, gaat het licht naar de wereld uit. Het gevolg is dat je die lichten ook leert doven in je leven. Het is alles schone schijn wat er blinkt. Bileam profeteert. Die ster zál opgaan. Wat een belofte, al is het nog zo donker. In je hart, in je gezin en familie, in de gemeente, in Nederland, Europa en de wereld. De Zonne der gerechtigheid zal opgaan. Zij die in de duisternis en schaduwen van de dood zitten, over hen zal een groot licht schijnen. Dat is Kerst. Licht in mijn donker hart. Jezus Christus om mijn leven te doorlichten én genadig te zijn. Dan zullen ook de vijanden worden verslagen. Christus is Overwinnaar. Die Ster breekt mijn tegenstand, als het moet op de manier waarop Jezus aan Paulus verscheen, of zachter. Hij zit op de troon van mijn hart. Maar ook dit: al mijn en Zijn vijanden zullen het onderspit delven. Welke vijanden? Zonde, wereld, duivel en eigen vlees.

Ik kan niet tegen hen strijden, maar Hij!!

In het laatste hoofdstuk van de Bijbel vers 16 wordt Christus zo genoemd: de blinkende Morgenster. Dat wijst op de dag die gaat komen. Zijn dag. Al Gods kinderen zullen het mogen bele-

ven dat daar geen nacht meer zal zijn. Daar kun je wakker van liggen!

*Ds. A. Snoek
Kesteren*

Advent

Ben je eenzaam? Méér dan anders?
Zijn je dagen eens zo grauw?
'n Fel contrast met : "Licht en Vrede"?
Dan behoort ik dicht bij jou.
Want hoe kan ik kerstfeest vieren,
als jij bang en eenzaam bent?
Zwervend door de lege straten,
anoniem, aan elk ontwend?

Laat ons samen verder lopen,
ik moet ook de wereld door.
Geef je hand, het duurt wel even,
maar er is een duid'lijk spoor.
Het is heel diep uitgesleten,
slepend zwaar was soms de tred,
van de velen, die hier liepen,
eeuwenlang klonk hun gebed.

Welke angsten zij ook leden,
al het leed waar wij voor staan,
is op niet te noemen wijze,
door de Christus heen gegaan.
Het verleden, heden, toekomst,
staan gegrift in Zijn gezicht,
wat ontkend werd, is bewezen,
treedt door Hem in 't eeuwig Licht.

Onaantastbaar is Zijn Wezen,
en toch ook zo zeer nabij,
dat je vrijuit durft te bidden:
Heer', U kwam toch ook voor mij?
Anoniem ben je gekomen,
in Zijn Naam ga je naar huis,
met de moed om door te leven,
van Zijn kribbe naar Zijn kruis.

Waar is Jezus? (7)

In de baarmoeder

Aan Maria is het heilgeheim geopenbaard. Door de engel Gabriël wordt het drieledig aan haar persoonlijk bekend gemaakt. Gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn Naam heten : Jezus, Lukas 1 : 31. Deze drie dingen horen bij elkaar en

lopen uit op een climax. Wat een heerlijke boodschap! De lijn van het verbond wordt voortgezet. Maria beaamt de woorden van de engel. 'zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar Uw Woord.' Zij laat zien haar onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan Gods Woord. Dat is de ware adventshouding.

Zo onderneemt zij de reis naar Elizabeth. Zij komt in het huis van Zacharias. Dat ingaan is maar niet een simpele weergave van het binnen komen, maar het geeft het beginsel aan van de ware ontmoeting. We lezen dan ook dat Maria Elizabeth groet. Ze spreekt daarbij de vreugde uit, ze verwondert zich over de genade, die ook aan Elizabeth is geschied. In deze groet spreekt Maria niet haar eigen woord, maar het Woord van God. Het groeten is hier danken en elkaar aanbevelen aan de genadetroon.

Op het horen van de groet van Maria wordt het leven in de schoot van Elizabeth opgewekt. Het onmachtige kindje wordt sterk en springt op van vreugde. De vriend van de Bruidegom is nu al blij op het horen van de stem van de Bruidegom. En Elizabeth wordt vervuld met de Heilige Geest. Ze spreekt Maria toe: gezegend zijt gij onder de vrouwen! En daaraan verbindt ze de

zegenspreuk voor Jezus : gezegend is de vrucht van uw buik! Calvin zegt : "Elizabeth noemt haar bloedverwant 'gezegend' omdat haar Zoon gezegend is." Jezus nog in de baarmoeder van Maria is al tot zegen! De verhouding tot Christus is beslissend voor de mens, over zijn heil of wee, zegen of vloek. Het Kind van Maria wordt gezegend genoemd want Hij is Zelf de Bron van alle zegen. Een rijke advent, een vroege kerst. Zo brengt Elizabeth hulde aan Hem Die de Messias is. In Hem zullen alle volken gezegend worden, overeenkomstig de belofte die de HEERE deed aan Abraham. Maria's zegen kan dus de zegen worden van ieder van ons. Want dit Kindeke heeft Zelf alle zegen moeten missen. Hij is aan het kruishout van Zijn God en Vader verlaten. Hij was tot een vloek geworden. De zegen van eeuwig leven en vrede is duur verworven door de Borg. Gezegend de mens die het wonder van deze genade die overvloeit is voor de grootste der zondaren, mag kennen. Die wordt gezegend met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus, Efeze 1 : 3.

*H. I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

Kerstmeditatie

Gods majesteit in nederigheid

Lukas 2 : 1 – 20, tekst v.12 : “En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe.”

Veel mensen zijn door een simpel kerstkaartje blij en dankbaar, omdat ze het idee hebben dat er aan hen wordt gedacht. Zo’n simpel, eenvoudig kaartje laat mensen anders naar de werkelijkheid kijken waarin zij leven. Wat kan een kaartje gelukkig maken in onze individualistische tijd waarin alles draait om ons zelf. Met kerst horen we dat God zichzelf geeft door zijn Zoon Jezus Christus. Gods majesteit kwam in Jezus nederigheid op deze wereld. Hij werd geboren in een stal en gelegd in een voerbak voor beesten. Maar die voerbak voor de beesten was het teken voor de herders. Het vertelde aan hen wat voor een baby zij zochten. En het liet aan hen zien dat de engel wist waarover hij het had. De herders wisten niet naar welk Kindje zij in Bethlehem moesten zoeken, waaraan zij Hem zullen herkennen. In Bethlehem waren meer baby’s dan Jezus alleen. Hoe zouden ze het Kindje Jezus dan kunnen vinden?

De engel geeft hen een herkenningsteken, daarmee zullen zij het Kind zeker vinden. De doeken en de kribbe waren de herkenningstekens voor de herders. Nu wisten ze naar welk Kind zij in Bethlehem moesten zoeken. Het mooie in deze geschiedenis is dat de engel niet alleen het kerstevangelie verkondigt aan de herders over de redding die God geeft, maar dat de engel de herders ook naar de Redder, Christus de Heere

leidt. Hij wijst waar zij naar toe moesten, wie zij moesten zoeken. Dat kan niet in prediking over Christus gemist worden. Wij preken niet alleen over Christus, maar we wijzen u ook aan waar je Christus kunt vinden! Jezus had geen merkkleding aan, geen nike shirt, maar een paar eenvoudige doeken.

Eigenlijk is dat een scherp contrast hoe de herders Gods majesteit in nederigheid aantreffen. Misschien wel moeilijk om te geloven. Gods woorden corresponderen niet met de werkelijkheid die wij zien. Dat staat haaks op ons denken over een God die in onze ogen sterk moet zijn, zoals de keizer van Rome. Nee, in zo’n eenvoudige, zwakke God kunnen wij niet geloven. Lukas begon dit verhaal aan ons te vertellen toen keizer Augustus op het hoogste punt van zijn macht stond. Augustus verkondigde dat hij recht en vrede aan heel de wereld had gebracht en dat hij ‘de zoon van god’ was. Maar ondertussen werd er op diezelfde oostelijke grens een jongen geboren, die een generatie later de ‘Zoon van God’ werd genoemd. Lukas brengt deze twee, keizer en tegenkeizer in zijn verhaal met elkaar in verbinding. Wie zullen we dienen? Aardse glorie of hemelse nederigheid? Lukas gebruikt het woord baby om de kwetsbaarheid van dit mensje aan te wijzen. Wat is zo’n baby’tje nu op zichzelf, het kan niets zelf, alles moet voor hem gedaan worden, het kan niet eens zeggen waar het pijn heeft. Zo’n kwetsbaar ‘kindeke’ is Jezus, waarvan we het nog maar af

moeten wachten of Hij het redt in die koude stal.

Een paar eenvoudige doeken moeten Hem warm houden. Maar die doeken wijzen ook al op die andere doeken waarin Hij gewikkeld werd toen Hij het niet redde en stierf aan een kruis. Toen werd Jezus in linnendoeken gewikkeld en in een graf gelegd, God is dood, klaar uit. Hoezo Redder en Heer van de wereld? Zo gezien staat het leven van deze baby vanaf het begin onder de sterren van de dood. En toch gaat God deze bijzondere weg om zijn goddelijke majesteit in nederigheid te tonen. Die goddelijke majesteit laat Hij eerst verkondigen door de kerstengel: eerst horen naar het Woord om daarna geleid te worden om te zien! Horen en zien. Naar menselijke maatstaven gemeten is Gods optreden in de wereld pure dwaasheid. Het lijkt allemaal even onbeholpen, stuntelig en amateuristisch. Het lijkt toch belachelijk dat dit onaanzienlijke jongetje dat in een stal geboren werd en dat later niet zoveel aanhang kreeg en sterven zal aan een kruis, het op kan nemen tegen de machtige en alom vereerde keizer Augustus. Maar dit dwaze optreden van God is wijzer dan dat van de mensen. Alles verliep naar Gods plan dat was de volheid van de tijd, Gods vastgelegde tijdstip, lang van tevoren gepland. God verscheen incognito, verborgen door dat kindeke! Daarin kwam zijn liefde voor ons mensen openbaar. Zo lief heeft God de wereld. Zo groot is Zijn welbehagen om een van ons te worden, om niet boven ons maar naast ons te komen: Immanuël, God met ons! Zie je Gods liefde in dat Kindje, dat voor u, jou en mij gekomen is om onze zondesschuld weg te nemen en ons te verzoenen voor het oog van God de Vader, zodat alles weer goed is tussen God en ons! Zie je het? Heb je eerst

goed naar de kerstengel geluisterd, dan zie je het goed.

God maakt zijn barmhartigheid juist zo klein, om beter bij ons te komen en wij Hem begrijpen wat zijn bedoeling is met ons. Kijk, dat is nou liefde dat alleen maar in een goddelijk hart kan opkomen. God is niet afstandelijk. Hij wilde juist alles met ons meemaken om ons te helpen en met ons mee te lijden, zodat Hij ons kan dragen. Daarom werd Hij mens, niet om door ons aanbeden te worden zoals keizer Augustus. Maar om ons te dienen, Hij werd mens ten dienste van ons, om ons gelukkig te maken. Ja, daar snappen wij helemaal niets van. In die doeken en in de kribbe moeten we Christus vinden. Beiden moeten samen gevoegd worden, de armoede van doeken en kribbe: dat is de armoede van ons zondaren met de rijkdom van de genade van het Christuskind. In de arme zondaar wordt de rijke Christus geboren! Ken je dat? Dan heb je ondanks de uitwendige armoede van alle gebeurtenissen toch een rijkdom. Weet je waarom: omdat God in Jezus Christus tot ons is gekomen, in de verkondiging en daardoor zijn wij bij Hem gebracht om voor Hem neer te knielen. Zo komt God tot ons, dat wijst op de ruil van God met ons. Wij ontvangen zijn rijkdom en Hij neemt onze armoede. Kerst verkondigt ons: Gods overvloed in onze nood! In deze ontdekking gaat onze redding schuil.

Ds. C. Bos, Benshop

De tijd gekomen!

"En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zoude."

Lukas 2 : 6.

Alles gebeurt op tijd! Op Gods tijd! In het midden van de historie.
Vandaar : en het geschiedde (Lukas 2 : 1, 6, 15).
Waar gebeurd ! Gods TIJD is GEKOMEN.
Nu vallen grote beslissingen. Nu toont God ons Zijn liefde.
Hij offert Zijn eigen Zoon op, in de volheid van de tijd (Gal. 4 : 4)
De dagen zijn vervuld, het Kind is geboren!

De Bijbel heeft twee woorden voor tijd : Chronos en Kairos.
Chronos is de klokke tijd, minuut na minuut verstrijkt, en ook : jaar na jaar!
Kairos is de geschikte tijd, het goede moment, het beslissende ogenblik.

Chronos en Kairos zijn er beide, bij de komst van Christus.
Het is tijd op Gods klok, nu gaat het gebeuren.
Het is ook een moment van beslissing, het juiste ogenblik,
De tijd van Gods welbehagen!
Het werd een tijd van KOMEN: de geboorte van een Kind,
Hét bewijs van Gods goedheid,
een teken van Zijn vergevende liefde.

Dan denk ik aan een psalm: Mijn tijden zijn in Uw hand! (Ps. 31 : 16)
Dan bleek bij Christus' komst. Dat is nóg zo in ons leven.
De Eeuwige heeft de tijd!
Hij was er aan het begin,
en midden in de geschiedenis, toen Jezus kwam.
Hij is er ook aan het einde, als alle

dagen vervuld worden,
en de Toekomst open gaat.
Dus : geen zorgen vóór de Tijd !
Nog hebben wij de tijd, in het heden der genade.
Of heeft de tijd ons?
Als wij het te druk hebben, ons geen tijd meer gunnen voor bezinning,
voor de dienst van de Heere, voor de navolging van Christus,
dan gaat er veel tijd verloren.

De tijd van kerst brengt ons tot nadenken,
Over de zin van ons leven, over de bestemming er van
KOMT tijd, komt raad!
Het is *nu* de tijd om uit de slaap te ontwaken (Rom 13 : 11).
Het is *nu* de tijd, om te bidden, te zoeken, te kloppen.
Het is *nu* de tijd om te ontvangen, te vinden, binnen te gaan...
Het is *nu* de tijd, om een licht te ontsteken in de nacht,
om een hand uit te steken naar een medemens,
om een gast aan tafel te nodigen, om een kerstgroet te verzenden,
om samen een kerstlied te zingen.
Zo eren wij de Vader, die ons Tijd heeft gegeven.
Zo eren wij de Zoon , die in de Tijd is GEKOMEN.
Zo eren wij de Geest, die de Tijd stuwt, naar Voleinding!

Ds. W. Kats, uit : Kerst : een tijd van komen.

Psalmen liederen van het leven

Psalm 3

Vroeger werden de Psalmen veel gezongen en dat gebeurde niet alleen zondags in de kerk of bij het harmonium, maar in heel de samenleving. Ik weet nog wel dat toen ik klein was wij vaak

HOE LIEFLIJK....

Hoe lieflijk, hoe schoon zijn de schreden
op bergen hoog in 't licht
van wie zich met een woord van vrede
en heil tot Sion richt.
Van ver weergalmt der boden lied:
de HEER' regeert, vrees niet!

O hoor, de wachters gaan zelfs zingen
met opgewekte stem.
Hun eigen ogen zien de dingen
die aan Jeruzalem
geschieden in des HEEREN Naam.
Hij brengt uw volk weer saam.

Verheugt u, Jeruzalems puinen
en laat triomfgeschal
weerklinken over straat en pleinen
Zingt luide overall :
De HEERE heeft Zijn volk getroost
Zijn heilige stad verlost.

Hoe lieflijk, hoe schoon gaan de
schreden
van Gods gezanten voort.
In alle landen, alle steden
weerklinkt des HEEREN Woord.
En waar de HEER' verzoening bracht
Wordt Sions heil herdacht.

zongen bij het traporgel. Ik noemde dat orgel het hijgend hert, je moest blijven trappen om de blaasbalk met lucht gevuld te houden anders kon je er niet op spelen. Mijn zus stond dan naast mijn vader voor het orgel op een blokfluit te spelen en wij zongen de Psalmen mee uit volle borst. Toch had dat wel wat, het had een zekere bekoring waar je bij het ouder worden met vreugde aan terugdenkt. Maar ik dwaal af, ik had het over dat het zingen van de Psalmen in de samenleving dat gebeurde haast bij elke gelegenheid, in vreugde en verdriet. Er werd gezongen aan tafel bij de maaltijd, tijdens het werk in huis en de werkplaats. Vaderlandse liederen en Psalmen klonken vanaf de steiger op de bouwplaats. En ook vandaag horen we door verschillende carillons vanaf kerktorens Psalmen spelen, die over de stad klinken. Het zingen van Psalmen had vroeger verschillende betekenissen. Een van zo'n betekenis was dat ze bijvoorbeeld gebruikt werden door de Hugenoten toen zij vervolgd werden en oorlog voerden. Als de bewakers tijdens de oorlog hun post innamen werd er een Psalm gezongen. Bepaalde Psalmen hadden dan een specifieke betekenis. Zo kreeg Psalm 3 de betekenis van gevaar. Wanneer deze Psalm door de bewakers bij de poort werd gezongen dreigden er gevaar van de vijanden. En als dan de Hugenoten deze Psalm hoorden wisten zij dat er een vijandelijke aanval opkomst was. Zo'n gevoel moet David ook hebben gehad toen hij Psalm 3 schreef. Maar wat was de situatie waarin hij verkeer-

de, waarom dichtte hij deze Psalm? Nou, omdat zijn zoon Absalom hem van de troon probeerde te verjagen. Een groot gedeelte van het volk dat Absalom volgde was haatdragend tegen David geworden, het verzette zich met Absalom tegen David. Nu werd David door het vijandelijk leger achtervolgd en hij wist niet meer op wie hij kon rekenen. Welke mensen kon hij nog vertrouwen, wie waren zijn vrienden? U kent dat wel, omdat u ook weleens in zo'n situatie verkeerden. David was dan wel met enkele getrouwe mensen in de nacht over de rivier gevlucht, maar hij wist niet wat de duisternis en de overkant hem zou brengen, wat daarin met hem zou gebeuren. Zijn levenssituatie lijkt hulpeloos, wie zal hem redden? En toch, ondanks zijn angst vertrouwde hij toch op zijn God, die zal hem beschermen. God was Davids schild, die het gevaar dat hem dreigde af zou wenden. Moet je nagaan: in dat geloof kon hij rustig slapen, dat is wat? Davids hoofd zal na de vernedering weer verhoogd worden en de kroon van ere dragen. Maar dat ging niet zomaar: 'met mijn stem riep ik tot de Heere, daarop verhoorde de Heere hem.' Zo wil de Heere dat, wij moeten roepen tot Hem om verlossing, Hij wil door ons erkend worden als onze enige Redder! Dan ervaren we dat de Heere ons ondersteunt te rechter en linker zijde. Wat doet u, jij als je een bepaald gevaar ziet aankomen dat je leven bedreigt? Vertrouw je dan net zoals David op de Heere, je God? Ga je voor de Heere staan en zeg je ook: 'Sta op, Heere verlos mij, mijn God, want U hebt al mijn vijanden op de kaak geslagen, de tanden van de goddelozen hebt U stukgebroken.' Heldhaftige taal? Nee, geloofstaal! Vol van vertrouwen en overgave waarmee we aangeven alleen het met deze God in leven en sterven te wagen. Hij zal ons naar zijn belofte nooit teleurstellen.

Hij is ons schild en behoed ons in gevaaren, geeft ons hoop en uitzicht.

Ds. C. Bos, Benshop

Kerstfeest

1. Al is het donker op de aarde,
al is 't dat onrecht welig tiert,
men 't leven niet meer acht van
waarde,
en de normloosheid zegeviert,
2. Al gaan dan alle lichten doven
en schijnt de vrede nóg zo ver,
toch is er hoop voor die geloven,
want aan de hemel stond een ster.
3. De Heilsaanbrenger werd geboren
en in de diepste duisternis
ging uit de krib een lichtstraal
gloren
O wondervol geheimenis!
4. 't Zal onweerstaanbaar, niet te
keren
een weg zich banen door de tijd.
Want Jezus, als het Licht der
wereld,
Heeft door Zijn komst de weg
bereid.
5. Hij legde af Zijn glans en luister.
Verliet vrijwillig 't Vaderhuis
om hen, die dwalen in het duister
gebukt gaan onder zonde en kruis,
6. maar (net)-als de herders zich
begeven
naar 't Licht dat schijnt uit kribbe
en stal,
te voeren naar het eeuwig leven,
waar 't nooit meer donker wezen
zal.

F. van der Schoot-van Dam

De kleine soldaat

kerstverhaal door André F. Troost

Ik moest me schamen, Benjamin!
Hoelang is het nu al geleden dat ik hier
op de begraafplaats was?

Vergeef me, dat ik zolang al niet meer
heb stilgestaan bij jouw kleine graf. Ik
ben ook al heel lang niet meer in
Bethlehem geweest. Ik was te druk, ik
heb een nieuwe zaak in Jeruzalem
geopend. Groter dan die van vader, veel
groter zelfs.

Ik zou wel willen dat je eens kon komen
kijken, Benjamin. Ik zou wel willen dat
je zou eten aan onze tafel, dat je mee
kon lachen met de gasten en mij kon
helpen om hun lastdieren te verzorgen,
net zoals ik dat vroeger deed bij vader,
toen hij nog hier in Bethlehem de her-
berg had.

Vergeef het me, Benjamin – ik ben te
lang weggebleven. Vroeger, toen ik nog
een kind was en jij pas gestorven, toen
ging ik elke dag hierheen.

Dan hilde ik bij jouw graf, precies zoals
vader en moeder deden. Dan schreeuw-
de ik, dan riep ik over de graven van
Bethlehem: "Benjamin, Benjamin, mijn
lieve broertje Benjamin!" En als ik dan
weer ging, naar huis toe, dan legde ik
op jouw graf een steentje neer, elke
keer wanneer ik bij je was geweest, als
een kleine herinnering, een bewijs dat ik
je niet vergat.

Je was nog een klein kind, Benjamin, je
was bijna twee jaar, toen de soldaten
kwamen.

Moeder hilde. Ze krijste. Ze gooide
zichzelf voor de soldaten.

En vader vloekte. Hij vloekte en hij bad.
Hij schreeuwde: "Eeuwige van Israël,

gezegend zijt Gij, maar waar is uw arm,
uw sterke rechterhand?

Houd hen tegen, o mijn God, laat hen
vallen in hun eigen zwaard!"

Maar het hielp allemaal niets.

De soldaten, die vader zo vaak te drin-
ken had gegeven als ze joelend de her-
berg binnenvielen en luidkeels verlang-
den dat er wijn zou zijn, de soldaten
grepen je, ze sleurden je mee naar bui-
ten. Ik heb het gezien, Benjamin, en
nooit, nooit zal ik vergeten die dag
waarop de soldaten je grepen en met
kracht hun zwaard staken in jouw kleine
lijf.

Nu ik hier, op deze begraafplaats om me
heen kijk, zie ik ze in gedachten alle-
maal weer voor me: de kinderen, de
kleine kinderen van Bethlehem. Daar,
naast jou, daar ligt de kleine Jacob van
Rachel en Simon, en ginds de tweeling
van David de schaapherder en van
Mirjam, zijn jonge vrouw.

Woest was vader. Woest. Bijna was hij
met de andere vaders van Bethlehem
naar Jeruzalem gegaan, om Herodes te
vermoorden. Ze haatten hem, met een
dodelijke haat. En ik ook, Benjamin. Ik
heb in mijn gedachten Herodes wel dui-
zend keer vermoord. Soms werd ik 's
nachts drijfnat wakker; dan droomde ik
dat ik hem doodstak en door zijn solda-
ten werd gegrepen. Dan hilde ik en
soms kon ik niet meer slapen en ging ik
naar jouw graf – in het holst van de
nacht.

Weet je op wie vader ook boos was?

Op Jezus.

Door hem is het eigenlijk allemaal
begonnen. Als hij niet geboren was, bij
ons, achter de herberg, in die oude stal-

ruimte, dan waren die sterrengeleerden uit het oosten nooit gekomen, met hun goud en wierook en mirre. Zeker, het waren goede gasten in de herberg en nog zie ik hoe vader hen hartelijk dankte voor hun royale fooi. Wat waren ze blij dat ze in Bethlehem vonden wat ze in Jeruzalem zochten: de 'Koning der Joden', zoals ze hem noemden.

Door Jezus is het allemaal gekomen. Als dat kind niet bij ons geboren was, dan zou Herodes niet zo wantrouwig zijn geweest. Dan zou hij niet bang zijn geworden dat die wijzen uit het oosten wel eens gelijk konden hebben met hun verhaal over een koning der Joden die ergens geboren moest zijn. Dan zou hij er niet over hebben gepiekerd dat er in Bethlehem wel eens een kind kon wonen dat hem eens van de troon zou kunnen stoten. Dan had hij nooit met z'n domme kop alle kleine kinderen in onze stad laten vermoorden – de beul!

Heb ik je ooit verteld wat ik een paar dagen later gedaan heb, Benjamin? Ik ben naar de stal gegaan, ik heb die kribbe genomen waarin Jezus lag en ik heb die kribbe kapot geslagen. Ik heb die kribbe kort en klein geslagen, uit pure woede, Benjamin. Kun je dat begrijpen? En ik ben naar Levi gegaan, naar Levi, de herder die mij over de engelen vertelde, en ik heb gezegd: "Levi, die engelen van jou, die kunnen me niets meer schelen. Ik geloof niet in die engelen van jou, Levi! Die engelen van jou hebben mijn kleine broertje Benjamin niet beschermd, toen de soldaten van Herodes kwamen! Die engelen van jou, Levi, dat zijn engelen van niks!"

Maar weet je waarom ik gekomen ben, Benjamin?

Ik moet je wat vertellen.

Luister! Ik heb nu een eigen zaak, ik ben een eigen zaak in Jeruzalem begon-

nen. De gasten lopen er af en aan. Ik ben er druk mee. Maar wat ik nu onlangs hoorde, Benjamin, dat moet je weten, dat is ongehoord!

Ik heb het van mijn visleverancier uit Galilea. Elke week komt hij, zijn wagen vol verse vis uit het meer. Prima vis is het, de gasten zijn er dol op! Maar weet je wat hij vertelde, Benjamin? Die Jezus, die bij ons in Bethlehem geboren is, die is rabbi geworden. En niet zomaar een rabbi, hij doet wonderen! Hij geneest zieken. En meer dan dat. Onlangs heeft hij, ginds in Galilea, een meisje uit de dood doen opstaan! Ze was pas twaalf, Benjamin, ze was de dochter van een zekere Jaïrus, een overste van een synagoge daar. Trouwens, die Jezus heeft ook in Naïn al een keer een jongeman uit de dood opgewekt, vlak voordat die begraven zou worden. De mensen waren ontsteld en verheerlijkten God!

Weet je, Benjamin, ik heb de laatste tijd veel nagedacht over het woord van Micha, de profeet: "En gij, Bethlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israël en wiens oorsprong is vanouds, van de dagen der eeuwigheid."

En ik heb nog weer eens nagedacht over wat Levi me allemaal vertelde, over die nacht waarin hij bij de schapen was en hij dat licht zag, met al die duizenden engelen. Als het waar is, Benjamin, als het waar is wat ze allemaal over Jezus vertellen, dan zouden wij met hem nog heel wat kunnen beleven! En als hij echt is wie ze zeggen dat hij is, wie weet, Benjamin, wie weet komt dan toch alles nog weer goed, later, veel later misschien, als hij zijn koninkrijk zal stichten! Misschien is hij werkelijk wel wat die geleerde mannen beweerden dat hij zou zijn: de Koning van de Joden! Onthoud zijn naam, Benjamin: Jezus, zo heet hij en gezegend zal hij zijn! En wie

weet, misschien ben jij wel de eerste kleine soldaat die zijn leven heeft gegeven voor hém...

Nu moet ik weer gaan, lieve Benjamin. Ik verwacht nieuwe gasten en ik wil nog even bij Levi langs, voor ik weer naar Jeruzalem ga om vanavond op tijd de

sabbatslichten aan te steken. Ik leg een steentje op jouw graf, Benjamin.

Nooit zal ik jou vergeten.

Sjaloom, mijn kleine broeder, sjaloom – en tot ziens!

Tot ziens op de dag waarop de Messias zal komen!

OUDDJAARSMEDITATIE

“Wij zijn al haast thuis”

Meditatie n.a.v. Deuteronomium 34 :5: “Zo stierf Mozes, de die- naar van de Heere, daar in het land van Moab, overeen- komstig het woord van de Heere”.

Ds. Martin Luther King leidde in 1963 een protestmars vanwege de grote rassenongelijkheid die later de “Mars op Washington” is gaan heten. Hij hield een preek die de hele wereld is overgegaan. Het refrein van die preek kent bijna iedereen nu nog: “I have a dream!”

“Ik heb een droom dat op een dag op de rode heuvels van Georgia de zonen van de voormalige slaven en de zonen van de voormalige slavenhouders in staat zullen zijn samen aan te schuiven aan de tafel van de broederschap”. En verderop in die preek zegt hij: “Ik ben als Mozes op de top van de berg geweest. Ik heb het beloofde land gezien. Dat moet ik jullie zeggen: dat ik het beloofde land heb gezien. Dat is er nog niet, maar ik heb het gezien!”

Wij zijn Mozes niet. Maar wij zijn wel, net als hij, onderweg. En waar dromen wij van? Mozes droomde heel zijn leven dat

zijn volk vrij zou zijn geworden en weer in het oude land van Abraham zou leven. Mozes droomde van een mooi, vrij leven voor het volk waar hij er ook een van was.

Binnen handbereik was het gekomen. Eén rivier hoeven ze nu nog maar door. Zal Mozes nu, na al zijn omzwervingen, eindelijk de rivier mogen oversteken het land betreden waar hij heel zijn leven naar heeft verlangd? Maar dat zal hij toch niet. Dat is wel hard. Dat het anders loopt dan dat hij het zich voorgesteld had. Dat is nogal wat. In Numeri 20 staat, dat dat een straf is. Omdat Mozes eigenmachtig had gehandeld en de naam van God had ontheiligd daardoor. Het volk klaagde alsmaar. Het vertrouwde God zijn leven niet toe. Al gauw na de uittocht willen ze weer naar Egypte terug. U en ik willen ook altijd weer naar de goden en de zekerheden van Egypte terug. De zonde plukte ons kaal en kleedde ons uit, maar we willen er altijd weer naar terug.

Bij Rafidim had Mozes zijn geduld verloren en niet tot de steen gesproken om er water uit tevoorschijn te doen komen, maar hij had er driftig op geslagen. Niet van God uit had hij gesproken, maar van-

uit zijn eigen beledigde hart. Daarom mag hij Kanaän niet binnen. Is God niet te streng? Dat zou ik niet durven zeggen. God is wel streng, maar niet wreed. Altijd, en ook hier, is Zijn straf met liefde vermengd. Hij gedenkt in de toorn Zijn ontferming. Veel is er in het leven van Gods kinderen ook wel straf, maar ook genade. De berijmde psalm 141 doet mij daar altijd aan denken: "D'oprechte sla mij zonder vrezen; ik reken zulks weldadigheid".

Moeilijk moet het voor Mozes wel zijn geweest. Maar het valt des te meer op dat Mozes tegen God geen bezwaar maakt en daarover niet klaagt. Hij heet hier dan ook met nadruk: "Gods knecht". En vergeet niet, dat het woord "Knecht" in de Bijbel een woord is van liefde. Je knecht heb je lief.

"Zo stierf Mozes, de knecht van de Heere". De dienaar was Mozes die zijn leven voor God opofferde. Hij was zo'n grote knecht dat er niemand hem als knecht voorbij streefde dan Christus alleen. Daarom marchandeert hij niet nu God hem niet het land Kanaän laat binnentrekken. Met de zonde van het gouden kalf had hij intens voor Israël gebeden dat God het volk niet uit zou roeien. Maar voor zichzelf doet hij niet een poging om God over te halen. Hij aanvaardt het wat God heeft besloten. Mozes sterft onderweg. Sterven wij niet allemaal onderweg? Niemand ziet de oogst van wat hij heeft gezaaid. Dat zien zij die na ons komen.

Net als Mozes hebben wij gehoord van een land aan de overzijde, dat ons is beloofd en wij dromen er onderweg van en wij vangen er soms een glimp uit de verte van op. Maar er in binnengaan kunnen we niet. Daarvoor staat er ons teveel in de weg. Onze schuld met name. Niet een gemakkelijk jaar is voor onze wereld het jaar 2023 geweest. Als je aan de angst denkt van de mensen en de spanning in de samenleving beef je. Als

je het nieuws ziet zou je er cynisch van worden. Maar God laat niet varen wat het werk is van Zijn handen. Daarom blijven wij van Gods nieuwe, mooie wereld dromen, die een wereld is van vrede.

"Zo stierf Mozes, de dienaar van de Heere, daar in het land Moab, overeenkomstig het woord van de Heere". Volgens een Joodse opvatting kun je dat laatste ook vertalen als: "Aan de mond des Heeren". Met een kus van de Heere stierf hij.

"En niemand heeft zijn graf geweten tot op deze dag". God heeft hem zelf begraven. Zijn Kind, Jezus Christus, heeft Hij ook zelf begraven. In de Hof van Jozef van Arimathea. In het graf waarheen het graf dat niemand wist van Mozes verwijst.

Mozes heeft het tegen de dood toch af moeten leggen, maar Jezus Christus heeft de dood overwonnen. "Ik leef", zegt Hij, "En gij zult leven. "Zalig zijn de doden die in de Heere sterven". God kust hen de mond toe. God doet ons een blij vergezicht zien. Iets al van de erfenis die Hij ons nalaat. De Gekruisigde leeft. Jezus is het levende bewijs van dat wij voor altijd met Hem zullen leven.

Het beloofde land ligt in de verte, maar God is dichtbij. Hij is ons thuis, zelfs in de woestijn. Wij zeggen: "De tijd vliegt". Maar dat is niet waar. Wij vliegen daarheen. Maar als wij in Christus zijn geboren is het niet erg om van de wereld eens afscheid te moeten nemen. Wij zijn al haast thuis.

*Langerak
ds. J.A.H. Jongkind*

Als een gespeend kind (6)

"Mijn ziel is als een gespeend kind in mij"

Psalm 131: 2

Hoe wordt hij gespeend?

Het is een grote weldaad als God een ziel van de wereld speent. Een ziel lijdt namelijk nooit een groter verlies dan wanneer ze God verlaat om uit het schepsel te leven. Dat is het onderhouden van valse ijdelheden. Zo verlaten we onze eigen weldadigheid, zoals de profeet zegt (Jona 2: 8). Dan gaan we onder Gods zegen uit in de hete zon, of zoals ons spreekwoord zegt we verlaten de Springader van het levende water om onze dorst te lessen uit een gebroken bak (Jeremia 2 :13).

Als we buitensporig van het geschapene genieten, wordt ons verstand gewoonlijk overstemd door ons gevoel en belet de begeerte ons helder te denken. De buitensporige overgave aan zinnelijke genietingen, is zowel een zonde als een straf. Daardoor verliezen we namelijk God en het schepsel. Ook verliezen we onszelf op het zelfde ogenblik. Welnu, als de Heere een ziel speent van de wereld, maakt Hij de wereld bitter voor het schepsel. Hij doet dat door een of andere verdrukking of teleurstelling in het schepsel. Dit doet de ziel meer uitzien naar de meer zuivere en blijvende verzadiging in Christus.

In een tijd van uitwendige voorspoed zijn we allemaal kinderen van Martha, teveel bezet met de wereld. Als God echter onze beker bitter maakt, dan zoeken we met Maria meer naar het ene nodige en willen we wel het betere deel verkiezen.

Zolang we vol zijn van de wereld, kan de Heere Christus geen plaats vinden in ons hart. de geneugten van het moment hebben er bezit van genomen

en werpen Hem uit. net als toen Hij geboren werd, is er geen plaats voor Hem in de herberg. Die was vol met andere gasten. Daarom moest Christus in de kribbe gelegd worden in een bijgebouw.

Voorwaar, zo vergaat het de Heere Jezus Christus nog steeds in de wereld: de meesten van ons leggen Hem in de kribbe, in een bijgebouw, tot op heden. Ik bid u, handel eerlijk met God en uw eigen ziel. Zeg mij : 'Hoe ontvangt u de Heere Jezus als Hij komt tot uw ziel in een inzetting en zegt dat Hij in u wil wonen? ' Dat doet Hij namelijk : 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen en Ik zal met hem Avondmaal houden, en hij met Mij'(Openb. 3 : 20).

Welnu, hoe behandelt u de gezegende Jezus? Waar legt u Hem neer? In de herberg of in het bijgebouw? Ik bedoel dit; ontvangt u Hem in uw hart en genegenheden? Of brengt u Hem slechts in het bijgebouw van een lippenbelijdenis?

Echt, bij een dode belijdenis van Christus zonder genade leggen wij Hem slechts in het bijgebouw neer. Als we Christus echter hartelijk omhelzen en heilig beminnen, brengen we Hem in de herberg.

Welnu, als God, door enige beschikking van Zijn voorzienigheid, het schepsel bitter maakt voor ons, dan beweegt dit ons om Christus uit de kribbe in de herberg te brengen. Vanuit een dode belijdenis krijgt Hij een plaats in ons hart en onze genegenheden.

b) In de tweede plaats blijft de moeder vaak uit de buurt bij het spenen van

het kind, zodat het kind niet om de borst zal gaan huilen, omdat hij haar ziet.

Zo neemt God vaak een mens de wereld af. Hij ontnemt hem zijn

geneugten en al zijn vreugde, louter om zijn hart van de wereld te spenen.

Mattheüs Meade, uit : 'In stilheid en vertrouwen.'

2 Korinthe 4:7a: "Maar wij hebben deze schat in aarde kruiken" (deel 2)

"Maar wij hebben deze schat in aarden kruiken". Dat is een woord dat ons verbaast. Je verwacht dat niet.

Maar het is ook een woord dat ons verblijdt. In Korinthe vonden de tegenstanders van Paulus het maar aanstootgevend. Juist dat zwakke van het evangelie en van de presentatie er van. Grote wonderen, opzienbarende verhalen had men liever willen horen en zien. Paulus was wel een geleerde en iemand die nadacht, wat hij zei klonk wel goed. Maar een beetje dogmatisch was het. Het was niet dat je er nu altijd alles aan beleefde. Maar de apostel bracht men in diskrediet door zo over hem te spreken. Al gauw ging men in Korinthe prat op de geestelijke ervaringen van de op het sentiment inspelende praatjesmakers en op hun succes. En is dat niet nog zo?

Maar dat is Gods koninkrijk niet. Het gaat niet om succesvolle, bekeerde, geestelijke reformatorische of evangelische mensen, maar het gaat om Jezus Christus.

Paulus hamert steeds weer op hetzelfde aambeeld: "Ik begeer niets anders onder u te weten dan Jezus Christus en

die gekruisigd". Om Hem is het Paulus te doen.

Maar men vond het maar monotoon. Steeds maar datzelfde. Steeds maar dat lijden. Steeds maar dat kruis. En steeds maar diezelfde stuntelige verpakking. En ze hoorden niet, dat het zo juist ging over de heerlijkheid van God in het aangezicht van Christus.

Waar zien wij Gods heerlijkheid? Dat is Zijn gewicht en Zijn inhoud en Zijn belang? Bovenal in de gekruisigde Christus. De heerlijkheid van God schittert in de donkere dood van Zijn Zoon. Het woord van het kruis is het goede nieuws, dat ons met blijdschap voor God doet leven. Waarom? Omdat juist in de dood van Jezus alles wat met God en met Zijn woord vloekt aan het kruis is geslagen. Alle menselijke wijsheid wordt op Golgotha aan het kruis geslagen. Alle menselijke kracht en hoogheid, alle menselijke proberen om je eigen schatten te verdedigen en te bewaren. Het is het kruis van Christus dat daarmee spot.

Onze schatten zijn van geen enkele waarde. Maar je werkelijke rijkdom is als je gelooft de schat van het offer van

het bloed en het leven en de liefde van Christus en dat Hij voor ons stierf. Is dat onze schat? Je ziet het er niet zomaar aan af. Het lijkt niet zo te zijn. Maar zo komt God naar ons toe. Dat is het goud dat Hij ons aanbiedt. Een gekruisigde, breekbare Christus. Hij is onze schat en Gods liefste bezit. Had de Heere Jezus zich niet meer moeten laten gelden? Was dat niet beter geweest? Maar dat hadden wij niet overleefd. "God, enkel licht, voor wiens gezicht niets zuiver wordt bevonden. Ziet ons bevlekt, met schuld bedekt, misvormd door 1000 zonden". Daarom is Hij zo niet gekomen. Niet in Zijn luister. Niet in Zijn kracht. Maar gekomen is Hij als het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt, als het 'gekeelde bokje'. Hij is tot ons behoud gekomen en om ons te dienen. Hij stond bloot aan allerlei verzoeking. Al Zijn tijd was een strijd. Bespot werd Hij en geïgelen en Hij stierf als een vervloekte, want de zonde zelf was Hij geworden. Anders hadden wij niet behouden kunnen worden en was er geen vergeving geweest voor ons kwaad. Paulus schrijft in de Filippenzenbrief dat opvallende woord: "En in de gedaante als een mens bevonden, heeft Hij zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood van het kruis". Een alternatieve vertaling is: "In de gedaante van een mens werd Hij één met hen voor wie er niemand is". Als we dat horen vallen we stil. "In de gedaante van een mens werd Hij één met hen voor wie er niemand is". Jezus is met bouwvallige, benauwde mensen die geen helper hebben solidair geworden. Hij is met ons één geworden. Is dat "ons" niet te ruim? Is dat niet voorbarig? Dat is niet te ruim en dat is niet voorbarig. Maar daar moeten wij het van hebben. Dat is ons enig

behoud. Jezus moet mijn leven dragen en mijn lot en mijn schuld. Zelf kan ik het niet dragen, maar dat moet het arme Kind doen van de kribbe, dat geboren werd in de stille, heilige nacht. Uitgekleed werd de Heere Jezus tot op het naakte mens-zijn. Als het Kind in de kribbe en in de nacht van het kruis. Dat zou niemand doen. Maar Jezus deed het. Zo nederig is Hij geworden. "Bevonden in de gedaante van een mens, is Hij één geworden met hen voor wie er niemand is". Jezus werd een breekbare kruik in eigen persoon. Van dood en van schuld en van straf heeft Hij met ons geruimd. Zo stierf Hij en wij leven! Geloof gerust: het Kind van de kribbe is de Broeder die het meeste ons lief heeft gehad. Als ik dat zie capituleer ik en ik sterf aan mijzelf. Ik zeg: "Jezus, lieve Broeder, arme Man, rijke Koning. U bent mijn Redding en mijn Rode zee en mijn Zaligmaker en mijn Leven". Dat nu is wat ons verblijdt in het woord "Wij hebben deze schat in aarde vaten". Als je Jezus ziet, zie je het goddelijk erbarmen, de heerlijkheid van de Heere. Dat is Zijn gewicht, Zijn inhoud en Zijn belang. Dat is onze God!

Het rode bloed, zijn koningskleed bedekt het schandelijke kruis, dat wordt door alles wat Hij leed de levensboom van 't paradijs.

En door zijn dood en door zijn bloed is nu de wereld dood voor mij. Ik ben gestorven, maar voor goed van heel de dode wereld vrij (Lv. gez. 192:4 en 5).

*Langerak,
ds. J.A.H. Jongkind*

De nieuwe regel voor het nieuwe jaar

'...En zovelen als er naar deze regel zullen wandelen, over dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid...'
Galaten 6 : 16

Hoe gaan we het nieuwe jaar in? We wensen elkaar het goede toe. Veel heil en zegen! Maar we weten niet wat we zullen meemaken, wat ons in het nieuwe jaar zal overkomen. Aan het begin van het nieuwe jaar kunnen er gemengde gevoelens zijn. Hoe zal het met mijn ziekte gaan? Kan ik mijn eenzaamheid een goede plaats geven? Wat zullen de omstandigheden met mijn kinderen en nageslacht zijn? Allerlei zorg kan het hart vervullen. Of we zien uit naar blijde gebeurtenissen. De geboorte van een kindje, een huwelijks-sluiting of huwelijks-jubileum, enz. Heel begrijpelijk als dat ons bezig houdt aan het begin van het nieuwe jaar. In zijn brief aan de Galaten spreekt Paulus ook over een nieuw begin. Er is sprake van een 'nieuw schepsel'. De nieuwe schepping is het resultaat, de vrucht van het werk van Jezus Christus. Zijn betekenis blijkt in het nieuwe schepsel. Mag dat van ons gelden? Is het nieuwe begin van Gods genade in Christus ons deel? Dat is het werk van de levendmakende Geest. Hij werkt uit enkel genade het nieuwe schepsel. En daarvoor maakt het niet uit of je Jood of Griek bent. Want als het om het vrije genadewerk van God gaat, heeft 'besnijdenis' geen enkele toegevoegde waarde. En als je in de 'voorhuid' bent, is dat voor God geen enkel bezwaar. Want Hij maakt zondaren zalig door het werk van Christus. In Christus Jezus heeft alleen het nieuwe

als vrucht van Zijn kruisverdienste betekenis! Hij is de bron van het nieuwe leven. Dat is een bestaan wat door Goddelijke scheppingskracht is voortgebracht. Het komt niet door besnijdenis, noch door onbesneden-zijn tot stand. Door de Geest van Christus wordt de gerechtigheid en heiligheid van de Zaligmaker toegepast.

Uit dat nieuwe bestaan van de gelovige vloeit hun roeping voort, om zich als nieuwe schepselen in Christus te gedragen. Dat is de nieuwe regel voor het leven des geloofs. Is de gekruisigde Christus ons leven? Dan is Hij ook mijn hoop, mijn blijdschap. Hij is in Zijn heilswerk de alles beheersende autoriteit voor mijn doen en laten. Wandelen we volgens deze regel? Wat voor afkomst je dan ook hebt, wat je doormaakt in je bestaan, wat voor verwachting je ook hebt voor dit nieuwe jaar, niets menselijks is doorslaggevend voor je vreugde en voor de zin van je bestaan. Niets en niemand te weten dan Christus en Dien gekruisigd!

Dat geeft moed, dan is het nooit hopeeloos. Hoezeer je tegen het nieuwe jaar kunt opzien, wat je van jezelf ook tegen hebt, hoe je ook worstelt met je zonden : "zovelen als er naar deze zelfde regel zullen wandelen". Als je levenswandel door Jezus' genade in overeenstemming mag zijn met de regel, de norm, van het nieuwe leven in Christus, over hen zal vrede en barmhartigheid zijn. Als Paulus

dat schrijft is dat meer dan een wens.

"Over hen zál zijn vrede en barmhartigheid". Deze zegen legt hij op de gelovigen. Hij schrijft het stellig, in zekerheid. Met apostolische volmacht. Vrede en barmhartigheid zál over hen zijn. Het zijn de weldaden die door Jezus zijn verworven.

Je kunt op 1 januari je agenda vol schrijven met goede voornemens. Maar de praktijk blijkt vaak anders. De werkelijkheid haalt je soms snel in. Wat komt er van terecht? Wie in eigen kracht zijn leven wil verbeteren, komt bedrogen uit. Als je wandelt naar de regel van je eigen goede voornemens is er geen zegen te verwachten!

Ook de apostel kan niet roemen in zijn eigen werk. Hij roemt in het kruis van Jezus Christus.

Hij prijst Hem als de Gekruisigde. Hoe is dat mogelijk? Omdat op Golgotha dit huidige wereldbestel aan een einde is gekomen. Dit bestel, waarin geen ware verlossing is te vinden. Ook al zeggen de valse leraren dat je door de besnijdenis een anders mens wordt. Al probeer je op allerlei manieren zelf een goed christen te zijn. In Jezus' kruislijden is alle valse leer ontmaskerd! In Zijn verdienste is er geen enkele plaats voor enig werk van de mens! Verstaan wij zo dat volbrachte werk van Christus? Dat er door Zijn kruisdood een totaal nieuw levensbeginsel is gekomen. Dat je met Paulus mag zeggen : door Christus en Zijn kruis is de wereld mij gekruisigd en ik der wereld. De gelovige heeft niets meer aan deze wereld en deze wereld heeft niets meer aan hem. Dat is de nieuwe levenshouding en levenspraktijk.

En zovelen als er naar deze regel zullen wandelen, over hen is er vrede en barmhartigheid.

Het is de nieuwe regel die gebaseerd is op het volbrachte werk van de Heere Jezus. Zijn verdienste wordt het richt-

snoer. Is dat voor ons het 'meetinstrument' voor het dagelijks leven? Hoe ik mijn keuzes maak. Met welke instelling doe ik mijn werk. Hoe vul ik de omgang met anderen in. Wat kan ik genieten van de goede dingen die er in de schepping en in mijn leven komen. In alles gericht op Jezus. Hij wordt steeds meer de focus van mijn bestaan. Het leven heeft zin. In mijn teleurstellingen en verdriet kan ik bij de lijdende Jezus terecht. Met mijn zonden en de strijd daartegen kan ik terecht bij de overwinende Christus. Ik krijg kracht door te vluchten tot de gezegende Hogepriester. De leidingen van de Heilige Geest krijgen gestalte in je leven. Je doen en laten staan in dienst van het Koninkrijk van God.

In kloosters gelden bepaalde regels die moeten worden nagekomen, maar dan gaat het vaak over zelfgekozen werken. In onze kerken hanteren we soms traditionele regels die het Evangelie verdonkeren. Maar door de Heilige Geest leren we wandelen naar de regel van Christus, overeenkomstig het nieuwe schepsel zijn in Hem. Dan ga je de werken van God steeds meer verstaan, de rijkdom van Zijn verbond en woorden. Je begrijpt waarom Paulus het nieuwe leven zo sterk aanprijst. Met deze regel kunnen we gesterkt het nieuwe jaar in en door.

En als je aan het eind van dit jaar moet terugzien op zoveel mislukkingen en zonden? Ook dan is deze nieuwe regel van toepassing. In Jezus' barmhartigheid is er vergeving. En het gaat naar de volle vrede. Want deze regel vindt in de toekomst zijn vervulling : alle dingen worden nieuw! Het is de nieuwe regel voor de nieuwe eeuw, het komende tijdperk van de volmaakte vrede. Sjaloom voor 2024 !

*H.I. Ambacht
ds.J.P. Boiten*

Uw wensen laten vastleggen

Beste lezer,

Deze keer wil ik beginnen met het delen van iets persoonlijks.

Voor mijn werk spreek ik wekelijks vele ouderen.

De meesten van hen hebben een diagnose dementie of er lopen onderzoeken m.b.t. het verminderde geheugen. Opvallend vind ik dat in het afgelopen jaar meer een meer mensen over euthanasie nadenken.

Ze willen een gesprek met de huisarts of informatie over de mogelijkheden.

We gaan het gesprek aan

Over de redenen waarom men eraan denkt, hoe zij in het leven staan en wat belangrijk voor hen is.

Omdat ik deze gesprekken meer en meer voer in vergelijking met een aantal jaren geleden, wil ik er ook in ons blad aandacht aan besteden.

Ik vermoed dat velen van ons en waarschijnlijk wel alle lezers euthanasie afwijzen.

En in Nederland wordt niet zomaar een euthanasie uitgevoerd, er zijn wettelijke procedures die gevolgd moeten worden. Euthanasie kan ook niet op verzoek van een ander uitgevoerd worden.

Toch is het helaas een onderwerp wat bijna 'normaal' is geworden..

Er is duidelijk een verschuiving.

En vanwege deze tendens wil ik nogmaals over het levenstestament schrijven.

Want hoe moet het als we onze mening niet goed meer kunnen verwoorden?

Daarbij hoop ik voor u dat u geen diagnose dementie ooit zult krijgen.

Maar we weten niet hoe onze weg loopt. En iemand kan ook gewoon vanwege de ouderdom wat vergeetachtig worden.

Of door een andere ziekte, bijvoorbeeld een hersenbloeding.

Ik heb er al meer de aandacht voor gevraagd maar ik herhaal het nog eens.

Zorg alstublieft dat u geregeld heeft wie u mag vertegenwoordigen als het u zelf niet meer kunt. Het liefst via de notaris.

U kunt nu wel denken: dat doet mijn dochter wel, ze weet hoe ik erover denk.

Maar het zou kunnen zijn, wat ik niet hoop, dat uw dochter in de loop van de jaren over bepaalde zaken toch iets

EEN NIEUW BEGIN

God wil ons een "Nieuwjaar" schenken,

Hij geeft nog genadetijd.

Maar de dood kan spoedig wenken en dan is het eeuwigheid....

Nóg liet God ons in het leven en we worden aangespoord aan Zijn stem gehoor te geven, die ons toeklinkt uit Zijn Woord.

Nóg wordt er behoud gevonden, omdat God nog zondaars trekt, die Hij, dood in schuld en zonden, tot het nieuwe leven wekt.

Zalig die dit mag ervaren!

Dán maakt God een nieuw begin en bij 't heengaan van de jaren, gaan w' een nieuwe toekomst in!

anders gaat denken.

Of dat zij het, vanwege één of andere reden, dit niet voor u kan doen.

En er is nergens vastgelegd dat welke persoon/personen dit mag/mogen doen?

Dan kunnen er situaties ontstaan die niet in de lijn liggen van uw gedachten.

Het duidelijkste is een levenstestament.

Daarin kunt u, bij de notaris, laten vastleggen wat uw wensen zijn.

Maar ook de praktische zaken zoals rondom uw bankrekening, dat u in een christelijk verpleeghuis opgenomen wilt worden als dit nodig is, uw begrafenis etc .

En mocht u, wat ik niet hoop, in een verpleeghuis/zorgcentrum gaan wonen,

dan is het ook fijn dat dit al geregeld is. Want anders moet dit dan nog via de rechter geregeld worden.

Als het levenstestament er wel is dan kan de arts, de verzorging, zo nodig overleggen met degene die door u als contactpersoon gekozen is.

Dan kunnen we ook nu met een gerust gevoel kijken naar de toekomst

Ons leven ligt in Gods hand. En als u het niet meer kunt, dan zal de door u gekozen persoon vanuit deze Bijbelse visie ook denken, spreken en handelen.

*Met een vriendelijke groet,
Marianne*

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind,
PKN (hervormd) Langerak
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek, secretaris,
PKN (hervormd), Kesteren
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
e-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder, PKN (hervormd)
Harskamp
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Dr. A.A. Teeuw, PKN (hervormd),
Ridderkerk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of
ledenadministratie Kracht naar Kruis,
Philipshoofjesweg 15,
3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl